

Hlohovice

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Rokycany

Nadmořská výška: 432 m n. m.

Počet obyvatel: 345

Adresa URL: www.hlohovice.cz

Okres: Rokycany

GPS souřadnice: 49.889472N, 13.643338E

První pís. zmínka: 1374 (650 let)

PSČ: 338 08

Současnost obce Hlohovice

V obci se nachází obecní úřad, pošta, kino, mateřská škola a dětské hřiště. Ze spolků zde funguje Sbor dobrovolných hasičů.

Obec je člen Mikroregionu Radnicko a Zájmového sdružení vlastníků obecních lesů Vejvanov.

Mezi osobnosti obce patří:

MATES František Dne 13.04.1816 se v Hlohovicích narodil regenshori, hudebník, skladatel a kapelník Mates František. Od roku 1843 působil jako regenshori kostela sv. Baroloměje v Plzni. Mezi jeho největší skladby patří velká Mše B-durm, kterou hrála i pražská konzervatoř. Jeho skladeb se dochovalo málo, něco je uchováno v Národním muzeu v Praze. Je pochován na hřbitově U Všech Svatých v Plzni na Roudné.

HOLÝ Antonín Houslař, Antonín Holý se narodil v roce 1835 ve Velkých Lohovicích u Radnic (dnes Hlohovice). Vyučil se v Praze. Pracoval ve Vídni a ke konci 19. století se usadil v Plzni. Byl dobrým violoncelistou.

Stýkal se s Ferdinandem Laubem, rodinou Ondříčkovou, Antonínem Dvořákem a profesorem

Ševčíkem. Plzeňské měšťanství získal v roce 1880. Své housle prodával především na

Plzeňsku, ale dodával je i do Ameriky a Austrálie. Na vignetách se uváděl jako výrobce hudebních nástrojů.

Zemřel v Plzni v roce 1926.

František Xaver Bašík První členové rodiny Bašíků se v archivním materiálu objevují při sčítání obyvatel podle výry roku 1651 ve Velkých Lohovicích (dnes Hlohovicích) na Rokycansku. O dvě stě let později vyměnil Antnín Bašík (1832-1897) zemědělskou obživu za truhlářské řemeslo a odešel z rodné vsi do Prahy, kde se oženil s Kateřinou Ortmanovou (1840-1934), měli splu tři děti - Josefu Bašíkovou - Kühnelovou (1872-1932), Antonína Bašíka (1874-1932), a Františka Xavera Bašíka. Ten se narodil 13.6.1878 v Praze domě čp. 1444-II v Lípové ulici. Vyučil se v obchodu s textilním zbožím Hermann Kafka v Praze (1892-1895). V roce 1940 se Franišek Bašík rozhodl sepsat historii svého života. V průběhu tří let vytvořil rozsáhlý devítidílný rukopis, jemuž dal název počet roků prožitých od konce dětství (resp. nástupu do prvního pracovního poměru) - Padesát let. O existenci paměti se v rodině Bašíků všeobecně vědělo, ale příliš se nečetly, snad kvůli tomu, že drobné písmo a rozsah odrazovaly. První pokus zpřístupnit text rodinným příslušníkům udělala někdy v roce 1986 Jone Vernerová (vnučka), skončila ale po několika stranách strojopisu. Podobně dopadl nápad vydávat paměti na pokračování jako přílohu "samizdatového" rodinného čtvrtletníku Xaver (1990). Teprve v roce 1994 se srovnáním reálií z prvního dílu Padesáti let s údaji ze životopistu Franze Kafky ukázalo, že postava Frantíka Kafky je se spisovatelem Franzem Kafkou identická. To dodalo novou energii snaze uveřejnit alespoň část textu. Kafkovské úryvky vyšly nejprve v samizdatovém časopise Maštal (1994-1995). Po té v roce 2001 literární měsíčník Host otiskl další úryvky. Kafkovské badatele pohybující se v německém prostředí text

zaujal a díky Aleně Wagnerové dnes tato edice vychází. Nebýt dnešní záliby v "osobních svědectvích" (memoáry, deníková literatura atd.) asi by zůstalo jen u účasti pojednávající o obchodu Hermanna Kafky.

